

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ आक्रंदन्नाद्वृतंतः कालोयंत्वत्पराक्रमस्येतिशेषः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ जामदग्नयेन अभ्यनुज्ञातं शिक्षितं नः अस्मत्संबधिना ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ तनुत्यजं देह
 व्ययेनाप्यस्माद्वितीषिणं ॥ अपश्यत यूयमिति शेषः ॥ ४९ ॥ तत् अस्मदीयानां चित्तिं ॥ ५० ॥ भीष्मे विनिहते स तितत दायदपाकृतं नूनं तत्पूर्याचके अपीत्यन्वयः ॥ ५१ ॥ खंडं रिक्तं ॥ ५२ ॥ कृत
 त्वया तु पांडवे येषु निहतेषु महावृधे ॥ दुर्योधनमनुज्ञाप्य वनं यास्यामि कौरव ॥ ३९ ॥ पांडवैर्वाहते भीष्मे त्वयि स्वर्गमुपेयुषि ॥ हंतास्म्येकरथेनैव कृत्स्नान्यान्म
 न्यसेरथान् ॥ ४० ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुर्दशहानि महायशः ॥ नायुध्यत ततः कर्णः पुत्रस्य तव संमते ॥ ४१ ॥ भीष्मः समरविक्रांतः पांडवेयस्य भारत ॥ जघान
 समरे यो धानसं ख्येयपराक्रमः ॥ ४२ ॥ तस्मिंस्तु निहतेशूरे सत्यसंधे महौजसि ॥ त्वत्सुताः कर्णमस्मार्पुस्तर्तुं कामा इव प्लुवं ॥ ४३ ॥ तावकास्तव पुत्राश्च सहिताः
 सर्वराजभिः ॥ हाकर्ण इति चाक्रंदन् कालो यमिति चाब्रुवन् ॥ ४४ ॥ एवं ते स्म हिराधेयं सूतपुत्रं तनुत्यजं ॥ चुक्रुशुः सहिता यो धास्तत्र तत्र महाबलाः ॥ ४५ ॥ जाम
 दग्न्याभ्यनुज्ञातमखेदुर्वारपौरुषं ॥ अगमन्मोमनः कर्णं बंधुमात्ययिकेष्विव ॥ ४६ ॥ सहि सक्तो रणे राजंश्चातुमस्मान्महाभयात् ॥ त्रिदशानिव गोविंदः स तंतं सु
 महाभयात् ॥ ४७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा तु संजय कर्ण कीर्तयंतं पुनः पुनः ॥ आशी विषवदुच्छस्य धृतराष्ट्रो ब्रवीदिदं ॥ ४८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ य
 तैव कर्तनं कर्णमगमद्मोमनस्तदा ॥ अप्यपश्यत राधेयं सूतपुत्रं तनुत्यजं ॥ ४९ ॥ अपित न्नृषा कार्ष्णीकश्चित्सत्यपराक्रमः ॥ संभ्रांतानां तदा त्तानां त्रस्तानां त्रा
 णमिच्छतां ॥ ५० ॥ अपित त्पूर्याचक्रे धनुर्धरवरोयुधि ॥ यत्तद्विनिहते भीष्मे कौरवाणामपाकृतं ॥ ५१ ॥ तत् खंडं पूरयन् कर्णः परेषामादधद्भयं ॥ सहिवैपुरुष
 मपि ॥ ५३ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि द्रोणाभिषेकपर्वणि धृतराष्ट्रप्रश्ने प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ५३ ॥ संजय उवाच ॥ हतं भीष्मम
 याधिरथिर्विदित्वा भिन्ना नावमिवात्यगाधे कुरूणां ॥ सोदर्यवद्व्यसनात्सूतपुत्रः संतारयिष्यंस्तव पुत्रस्य सेनां ॥ १ ॥ श्रुत्वा तु कर्णः पुरुषेन्द्रमच्युतं निपातितं शान्त
 नवं महारथं ॥ अथोपयायात्सहस्रारि कर्षणो धनुर्धराणां प्रवरस्तदानृप ॥ २ ॥ हते तु भीष्मे रथसत्तमे परैर्निमज्जतीना वमिवाणवैकुरुन् ॥ पिते वपुत्रांस्त्वरितोभ्य
 यात्ततः संतारयिष्यंस्तव पुत्रस्य सेनां ॥ ३ ॥

प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ इति द्रोणिपर्वणि टीकायां
 वान्रवेति शेषः ॥ ५३ ॥ इति द्रोणिपर्वणि टीकायां
 हतमिति विदित्वा चारमुखात् उपयायादित्यपकृष्यते ॥ १ ॥ श्रुत्वा योधमुखात् अभ्युतं अस्त्वलितवतादि ॥ २ ॥ ३ ॥